

วิธีดำเนินการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างประชากร

กลุ่มตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นเยาวชนเพศชาย อายุระหว่าง 14 ถึง 18 ปี มีฐานะเศรษฐกิจปานกลาง คือมีรายได้ของครอบครัวระหว่าง 1,000 ถึง 4,000 บาทต่อเดือน ระดับการศึกษาตั้งแต่จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ถึงมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีภูมิลำเนาอยู่ในกรุงเทพฯ จำนวนทั้งหมด 100 คน แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ๆ ละ 50 คน ดังนี้

1. กลุ่มเยาวชนที่ไม่คิดเฮโรอีน คือเยาวชนที่เป็นสมาชิกของศูนย์เยาวชน หรือสโมสร เยาวชนในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งอยู่ภายใต้การควบคุมดูแลสนับสนุนของ กรุงเทพมหานครและกรมประชาสัมพันธ์ คัดเลือกมาจำนวน 4 ศูนย์ และ 1 สโมสร คือ ศูนย์เยาวชนลุมพินี ศูนย์เยาวชนวิสุทธิ ศูนย์เยาวชนโรตารีธนบุรี ศูนย์เยาวชนเทเวศร์ และสโมสรเยาวชนห้วยขวาง

การคัดเลือกศูนย์เยาวชนนั้นพิจารณาจากศูนย์ที่มีกิจกรรมมาก และมีสมาชิกมาก โดยให้กระจายกันอยู่ตามส่วนต่าง ๆ ของกรุงเทพมหานคร และมีระยะห่างกันพอสมควร ทั้งนี้โดยได้รับคำแนะนำจากเจ้าหน้าที่งานศูนย์เยาวชนของกรุงเทพมหานครและกรมประชาสัมพันธ์

2. กลุ่มเยาวชนที่คิดเฮโรอีน คือเยาวชนที่ถูกจับดำเนินคดีในข้อหาต่าง ๆ ของศาลคดีเด็กและเยาวชนกลางมีประวัติว่าเคยใช้ยาเสพติดเฮโรอีน มีผลการตรวจปัสสาวะเพื่อหาสาร เฮโรอีนยืนยัน หรือเยาวชนยอมรับว่าเคยเสพยาเฮโรอีน ปัจจุบันเป็นเยาวชนที่อยู่ในความควบคุมดูแลของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กกลาง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับประวัติส่วนตัวทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งผู้เขียนได้สร้างขึ้นเอง ได้แก่ ชื่อ นามสกุล อายุ เชื้อชาติ สัญชาติ ศาสนา ระดับการศึกษา สถานศึกษา ครอบครัว ระดับเศรษฐกิจ ที่อยู่อาศัยและประวัติการใช้ยาเสพติด

2. แบบทดสอบบุคลิกภาพ เอ็ม เอ็ม พี ไอ (MMPI - The Minnesota Multiphasic Personality Inventory) ของ สตาร์ค อาร์ ฮาร์ทอะเวย์ และ เจ ชาร์นเลย์ แมคคินเลย์ (Starke R. Hathaway and J. Charnley McKinley) ฉบับแปลเป็นภาษาไทย ดัดแปลงครั้งที่ 2 โดย เกษมศักดิ์ ภูมิศรีแก้ว ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้เขียนเลือกเฉพาะมาตรที่ใช้ประเมินลักษณะอาการความเจ็บป่วยทางจิตและประสาท 3 มาตร คือ มาตรดีเพรสชัน (Depression : D), มาตรไซโคแพททิก ดิวิเอท (Psychopathic Deviate : Pd), มาตรไซแคสเทเนีย (Psychasthenia : Pt), และมาตรพิเศษ (Special Scales) 3 มาตร คือ มาตร นีด ฟอร์ แอฟเฟกชัน (Need for Affection : Hy₂), มาตรอินฮิบิชัน ออฟ แอกรेशन (Inhibition of Aggression : Hy₅), และมาตร แฟมิลีเอลด์ ดิสคอร์ด (Familial Discord : Pd₁)

การวิจัยขั้นเตรียมการ

ก่อนจะทำการวิจัย ผู้เขียนได้ศึกษาลักษณะที่น่าสนใจของบรรดาเยาวชนที่ติดเฮโรอีนที่สถานพินิจและคุ้มครองเด็กกลาง ศาลคดีเด็กและเยาวชนกลาง โดยการศึกษาจากประวัติ ผลการตรวจปัสสาวะ และการสอบถามเจ้าหน้าที่ จากนั้นได้ทำการสุ่มกลุ่มตัวอย่างจำนวน 50 คน ทั้งนี้ผู้เขียนมิได้คำนึงถึงข้อหาคดีที่เยาวชนถูกจับมา

เนื่องจากแบบทดสอบบุคลิกภาพ เอ็ม เอ็ม พี ไอ มีข้อกระทงมาก ฉะนั้นเพื่อความสะดวกในการเก็บข้อมูล และการนำแบบทดสอบนี้ไปใช้ประเมินบุคลิกภาพ ผู้เขียนจึงทำการศึกษาแบบทดสอบโดยมีอาจารย์ผู้ควบคุมการวิจัยร่วมพิจารณาให้คำแนะนำ จึงเลือกแบบทดสอบได้ 6 มาตร คือ มาตรดีเพรสชัน (Depression : D) มาตร-

ไซโคแพททิก คิวเวท (Psychopathic Deviate : Pd) มาตรการนี้ค ฟอ์ แอฟเฟคชั่น (Need for Affection : Hy₂) มาตรการอินฮิบิชั่น ออฟ แอเกรสชั่น (Inhibition of Aggression : Hy₅) มาตรการแฟมิลีเอล ดิสคอร์ด (Familial Discord : Pd₁) และมาตรการไซกาสเทเนีย (Psychasthenia : Pt)

จากนั้นได้นำแบบทดสอบบุคลิกภาพ เอ็ม เอ็ม พี ไอ ที่คัดเลือกแล้วไปทดลองใช้กับเยาวชนที่ติดเฮโรอีน จำนวน 6 คน เพื่อดูระยะเวลาที่ใช้ในการทำแบบทดสอบ ความเข้าใจในเนื้อหาข้อความคำถามแต่ละข้อ ความร่วมมือในการทำแบบทดสอบ ความเบื่อหน่าย แล้วนำมาคิดแปลง ปรับปรุงแก้ไข

สำหรับเยาวชนที่ไม่ติดเฮโรอีน ผู้เขียนได้ติดต่อขอความร่วมมือจากเจ้าหน้าที่ประจำศูนย์เยาวชนในการเลือกกลุ่มตัวอย่างตามคุณสมบัติที่กำหนดไว้ และกำหนดวัน เวลา และสถานที่ในการทำแบบทดสอบ

การรวบรวมข้อมูล

1. รวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับประวัติส่วนตัวของกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งได้แก่ ชื่อ นามสกุล อายุ เชื้อชาติ สัญชาติ ศาสนา ระดับการศึกษา สถานศึกษา ครอบครัว ระดับเศรษฐกิจ ที่อยู่อาศัย และประวัติการใช้ยาเสพติด ซึ่งการรวบรวมข้อมูลเหล่านี้กระทำก่อนการทดสอบ เพื่อเป็นการสร้างความสัมพันธ์อันดีกับกลุ่มตัวอย่าง เยาวชนทั้งสองกลุ่มก่อน
2. นำแบบทดสอบเอ็ม เอ็ม พี ไอ ที่เตรียมไว้ไปทำการทดสอบกลุ่มตัวอย่าง โดยให้ตอบในกระดาษคำตอบว่า "จริง" หรือ "ไม่จริง" โดยการขีดเครื่องหมายลงในกระดาษคำตอบ (ดูในภาคผนวก)
3. ดำเนินการทดสอบซ้ำในกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่ม ภายในเวลา 1 สัปดาห์ เพื่อหาค่าความเชื่อถือได้ของแบบทดสอบ

การตรวจให้คะแนน

การตรวจให้คะแนนใช้เกณฑ์การตรวจ (Key) ที่ระบุไว้ในคู่มือการใช้แบบทดสอบ เอ็ม เอ็ม พี ไอ ของดาสโตรมและเวลช์¹ (Dahlstrom and Welsh) ถ้าตอบตรงตามเฉลยให้ 1 คะแนน ตอบไม่ตรงตามเฉลยให้ 0 คะแนน แบ่งออกเป็นมาตรดังนี้

ตารางที่ 2 แสดงชื่อมาตรและจำนวนข้อที่ตอบจริง-ไม่จริง ที่ใช้ในการตรวจให้คะแนน

มาตร	จำนวนข้อ		รวม
	จริง	ไม่จริง	
1. Depression (D)	20	40	60
2. Psychopathic Deviate (Pd)	24	26	50
3. Psychasthenia (Pt)	39	9	48
4. Need for Affection (Hy ₂)	1	11	12
5. Inhibition of Aggression (Hy ₅)	0	7	7
6. Familial Discord (Pd ₁)	6	5	11

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

¹ Dahlstrom and Welsh, An MMPI Handbook, pp. 406, 408, 409, 410, 413.

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. หาค่ามัธยฐาน เลขคณิตและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนแต่ละมาตราของเยาวชนที่ติดและไม่ติดเฮโรอีน
2. เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนแต่ละมาตราระหว่างเยาวชนที่ติดและไม่ติดเฮโรอีนโดยการทดสอบค่าที (t-test)
3. นำค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนแต่ละมาตรา ไปทำแผนภูมิเพื่อแสดงสัณฐานคะแนน (Profiles) ของแต่ละกลุ่ม
4. เปรียบเทียบสัณฐานคะแนน (Profiles) ระหว่างเยาวชนที่ติดและไม่ติดเฮโรอีน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย